

LECZENIE HOMEOPATYCZNE JAKO ALTERNATYWA DLA RITALINU

Liczne doniesienia o skutecznym leczeniu homeopatycznym ADHD sprowokowały kolegów z Laupen / Bern w Szwajcarii – Heinera Freia i Andre Thurneysena, do przeprowadzenia badań kontrolnych.

Otwarte studia na 115 dzieciach wykazały, że 75% dobrze reaguje na homeopatyczne (konstytucjonalne) leczenie, 22% potrzebuje Ritalinu, a 3% nie wykazuje poprawy po żadnym z tych leków (BHJ 2001, 90, s. 183-188).

Zaplanowano więc teraz randomizowane podwójnie ślepe badania, które miałyby odpowiedzieć na pytanie, czy leki homeopatyczne w wysokiej potencji (substancja wyjściowa chemicznie niewykrywalna) mają pozytywny wpływ na dzieci z deficytem uwagi bez albo ze wzmożoną aktywnością i czy działanie to różni się od efektu placebo.

Interdyscyplinarnych zespół naukowców z KIKOM (Koleżeński Zespół Medycyny Komplementarnej) Uniwersytetu w Bern zaplanował badania na okres 2 lat. W skład grupy badawczej wchodzi neuropediatrzy z Kliniki Dziecięcej Inselspital, pediatra homeopata oraz pracownicy Instytutu Statystyki Matematycznej i Nauki o Ubezpieczeniach Uniwersytetu w Bern.

Badania te z jednej strony spełniają najostrzejsze wymagania naukowe, a z drugiej strony – starano się jak najmniej modyfikować typowe postępowanie homeopatyczne. Ustalono, że badania na grupie 100 dzieci w wieku od 6 do 16 lat zostaną poprzedzone diagnozą neurologów i neuropsychiatrów Kliniki

Dziecięcej Inselspital. Za warunek uznano uzyskanie pisemnej zgody rodziców, a także przeprowadzenie dokładnych rozmów wyjaśniających. Badane dzieci otrzymują indywidualnie dobrany lek przez okres do ½ roku – aż do ujawnienia się działania środka.

W dalszej fazie badań połowa dzieci otrzymuje przez pierwsze 4 tygodnie kwartału placebo, a druga nadal prawdziwy lek. Po czterech tygodniach dokonuje się zmiany grup. Po następnych czterech tygodniach wszystkie dzieci ponownie otrzymują lek homeopatyczny. Randomizacja zostaje dokonana przed pierwszym podaniem leku.

Jako formę leku wybrano płynną potencję Q. Substancję wyjściową przygotowano w krokach rozcieńczeń 1:50 000. Jako placebo użyto silnie rozcieńczonych roztworów alkoholu, nierozpoznawalnych ani przez lekarzy, ani dzieci czy też rodziców. W czasie badań dzieci będą czterokrotnie badane przez niezależnych i specjalnie przeszkolonych doktorantów i psychologów – stażystów, których zadaniem jest przeprowadzenie standaryzowanych testów. Również rodzice i nauczyciele muszą wypełnić formularze kontrolne. Po pierwszym i drugim roku badania zaplanowane są długoterminowe kontrole w Klinice Dziecięcej w Inselspital. Wyniki badań zostaną opublikowane.

Na podstawie „Gudjons Aktuell” opracowała E.M. Grott

Serdecznie dziękujemy p. mgr Britcie Gudjons za pozwolenie przedruku fragmentów tych ciekawych artykułów z biuletynu „GUDJONS Aktuell”. Oczekujemy na dalsze badania.

REPERTORIA W DŁOŃ!

Quiz terapeutyczny

Zapraszamy do rozwiązania przypadku z praktyki J.T. Kenta. Na autorów prawidłowych odpowiedzi czekają nagrody książkowe ufundowane przez Wydawnictwo SIMILIMUM.

„52-letni mężczyzna od lat uzależniony od whisky. Cztery miesiące wcześniej doszło u niego do krwawienia z jelit. Pod wpływem wysiłku fizycznego dochodziło u niego do duszności, po utracie krwi – do obrzęku stóp, który powiększał się sięgając aż do kolan. Dwa lub trzy razy wystąpiły u niego nieopisane dreszcze. Kilka miesięcy temu doszło do nagłego, porażającego osłabienia lewego ramienia i lewego podudzia; stan ten przetrwał w ciągu trzech godzin, pozostawiając zdrętwienie lewej ręki oraz rwące bóle po lewej stronie twarzy i głowy; brak apetytu; wydzielanie krwi ze stolcem; wrażenie, jakby cały czas był we śnie; utrata pamięci; twarz pokryta żyłakami i bardzo czerwona; uogólniony zastój żylny; odczucie walenia młotem w okolicy wierzchołka głowy; konieczność wielokrotnego oddawania moczu w nocy; mocz gęsty, mętniejący po odstaniu, ale na początku mikcji przezroczysty; pacjent dużo się martwił problemami finan-

sowymi; siedząc na sedesie nie był w stanie oddać ani jednej kropli moczu, natomiast mikcja przebiegała bez trudu w pozycji stojącej; białkomocz.”